

A hazai egészségügy szolgálatában

Az MRSZ munkája túlmutat egy diákszervezet hatáskörén – a magyarországi orvosok érdekképviselőként a hazai egészségügy labilis helyzetét próbálja megoldani. A szövetség volt elnöke, dr. Pataki Gergely mesél a szervezetben végzett munkájáról, illetve az elvándorlás és a hálapénz problémájáról.

► *Néhány szóban összefoglalná, hogy milyen fontos eszmékkal és célokkal alapították a Magyar Rezidens Szövetséget?*

Önkéntes és demokratikus alapon szerveződő szövetségünk, a Magyar Rezidens Szövetség célja az alapításkor az volt, hogy az orvosegyetemi képzési centrumoknak megfelelően működő regionális szervezetek révén képes legyen a magyarországi alapszakképzésben részt vevő szakorvosjelöltek és végzős orvostanhallgatók teljes körének hatékony és konstruktív érdekképviselőre. 1999-ben a magyar orvos történelemben először szerveződött fiatal orvosokból országos érdekképviselői szervezet. Az MRSZ a közélet része lett, és a sajtónyilvánosságot is vállalva a következő évtizedben komoly szakmai érdekképviselőt végzett. A szövetség főként a kiváló retorikával rendelkező Papp Magor elnökkel egy minden kérdésre őszinte választ adó progresszív jelenségé vált a médiában.

► *Az alapításkor kitűzött célokat sikerült megvalósítani?*

Úgy vélem, hogy igen, sőt azon túlmenő, később megfogalmazott célokat is megvalósítottunk. A szövetség a szakorvosképzés minőségének javításáért, tágabb értelemben az egészségügyi rendszer reformjáért küzdött és küzd. Vezetésem alatt a szövetség a szakpolitikai érdekvédelem mellett állást foglalt egyéb, a társadalmat érintő problémákban is: elutasítottuk az akkori „drogliberalizációs” törvényeket, felléptünk az aktív eutanázia elfogadtatása ellen. A szövetség támogatta a hálapénz elleni küzdelmet, ezzel kapcsolatban felhívtuk a figyelmet arra a tényre, hogy a fiatal orvosok szakmai fejlődésének egyik fő gátja a paraszolvencia rendszer, mert ameddig a hálapénz erősebb hajtóerő, mint az oktatás, addig nem alakul ki hatékony szakképzés. Sajnos a hálapénz még az alapítás után 12 évvel is súlyos gondokat okoz az egészségügyben.

► *Eddig milyen feladatokat látott el a szövetségben?*

1999-ben tizedmagammal alapítottam meg a szövetséget. 1999-től először országos titkára,

majd 2001–03-ig az elnöke voltam, s később ismét titkárként segítettem a szövetséget.

► ***Mi az, amit a szövetségben töltött idő alatt személyes sikerként könyvel el?***



dr. Pataki Gergely munka közben

Talán az, hogy az utódokat, akik továbbviszik a lángot, megtaláltam. Persze ne beszéljünk személyes sikerről, minden közös munka és közös siker is volt. Az is az egész szövetségnek szóló üzenet volt, hogy 2001-ben – a legfiatalabb orvosként – a Budapesti Orvosi Kamara Etikai Bizottságának tagjává választottak.

► ***Az MRSZ-tagság milyen személyes élményekkel gazdagította életét?***

Az egészségügy helyzetének javításáért 2001-ben az MRSZ elnökeként az első civil szervezetek között támogattam a szabad szellemi foglalkozású orvoslás és szakorvosi díjtételek bevezetését. Képzési minőségbiztosítási koncepciót dolgoztunk ki, és mindezeket számos

szakmai konferencián progresszív érvekkel védjük meg az egészségügyben változást akkor nem akaró szervezetekkel szemben. Erkölcsei megújulást szorgalmaztunk az egészségügyben. Először nyíltan kritizáltuk a hálapénz rendszert, sőt a béremelés szorgalmazása mellett példát mutatva deklaráltan mozgalmat indítottunk annak visszautasítására. Fialat orvosként az egészségügy megújításában is egyfajta katalizátorként játszottunk szerepet. A fiatalok feladata, hogy generációról generációra mindig újra és újra a jó irányú változásra ösztönözzék a világot. Mindezt a szakma iránti alázattal kell párosítani.

A legszívesebben a 2009. novemberi budapesti fehér köpenyes demonstrációra emlékszem vissza. Itt mutatkozott meg az igazi összefogásunk, illetve, hogy komoly erőt képviselünk, emellett komoly lakossági támogatottságunk is van. Az egészségpolitikusok nem tudtak mit kezdeni velünk. Ekkor tetőzött az be, amire már az EU-s csatlakozás előtt, 2000-ben felhívtuk a figyelmet: az elképesztő méreteket öltött orvos elvándorlás. A kezdő orvosok méltatlan anyagi helyzetére hívtuk fel a figyelmet több ezer fehér köpenyes rezidens és orvostanhallgató demonstrálásával.

► ***Mi az, amire az MRSZ a legbüszkébb?***

Szövetségünk olyan eredményeket ért el az orvosok képviseletében, melyre más érdekvédelmi szervezet nem volt képes. Elérte, hogy az egészségügyet ne lehessen lesöpörni a problémamegoldást váró ágazatok asztaláról és ráirányította a figyelmet a betegellátást veszélyeztető problémákra és az etikai kérdésekre. Egyéni és más, nem közösségi érdekektől mentesen szólalhattunk fel számos nehéz kérdésben. 2003-ban például nagy vihart ka-



varva számos fórumon kijelenthetjük, hogy a magyar egészségügy azon a szinten történő működése, működtetése csak az orvosaink s a velük együtt dolgozó ápolószemélyzet elkötelezett, megfeszített és önzetlen munkájának köszönhető. Az MRSZ a fiatal orvosokat képviselő civil szervezetként 2006-ban elsőként szimpátiájáról biztosította a szlovák orvosok munkabeszüntetését, tiltakozó megmozdulásukban támogatta a betegek érdekében jobb munkakörülményekért küzdő kollégákat.

➤ **Hogyan jellemezné a szervezet tevékenységi körét?**

A Magyar Rezidens Szövetség egy kezdetektől fogva országos szervezet, amely karitatív, oktató-felvilágosító és szakmapolitikai tevékenységet is végez.

➤ **Hogyan kerülhetnek kapcsolatba az érdeklődők a szövetséggel?**

A négy orvostudományi egyetemen működő helyi szervezeteknél lehet belépni a szövetségbe. Minden magyarországi szakorvosjelölt tag lehet, orvostanhallgatók pártoló tagságot kaphatnak. A szövetség a hatékony érdekérvényesítés egyetlen formája.

➤ **Ön számos világtalálkozáson vett részt előadóként, milyen élményekkel, tapasztalatokkal tért haza?**

Mindig örültem, hogy képviselhetem hazánkat, jó érzés volt látni, hogy kreatitásunkkal van jövője a magyar tudásnak határon innen és túl is. Remélem persze, hogy szakorvosjelölt (rezidens) kollégáim inkább itthon kamatoztatják tudásukat.

➤ **A szövetségben vállalt szerepe mellett juttott ideje a saját szakmai pályájára is?**

Igen. Az elmúlt évtizedben az MRSZ-ben folytatott közéleti tevékenységem mellett elértem a szakmában is azt, amire mindig is vágytam: sebész, majd plasztikai sebész let-



A fiatalok feladata, hogy generációról generációra mindig újra és újra a jó irányú változásra ösztönözzék a világot. Mindezt a szakma iránti alázattal kell párosítani.

tem, emellett egészségügyi közgazdász diplomát is szereztem. Főként Németországban, Brazíliában és itthon képeztem magam teljes szakemberré. Szeretek gyógyítani, szeretek segíteni az embereken. Kezdeményezéseim, későbbi orvosi-közéleti munkám, és saját életutam alakítása illeszthető volt a hajdan volt rezidens elveimhez. Több alapítvány alapítója és tevékeny résztvevője vagyok, dolgozok közkórházban, mellette magánpraxist is alakítottam, 2010 óta vezetem az egyetemen alapított magán plasztikai sebészetet is. 2010-ben megalapítottam az első magyar plasztikai sebészeti missziót az ázsiai Bangladesben, azóta több száz gyermekem és nőn segítettünk ingyen elvégzett műtétekkel. Ez vezérelt ahhoz is, hogy létrehívjak egy újabb egyesületet, amelynek immáron 20 plasztikai sebész a tagja, akik csatlakozásukkal vállalták, hogy minden évben áldoznak két hetet az életükből a rászorultak szervezett gyógyítására. Mi példát mutatunk, ahogyan majd másfél évtizede a fiatal kollégáim is a Magyar Rezidens Szövetségben történő szerepvállalással.

Loibl Hajnalka

